

Sygn. akt V U 727/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołań M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 25 maja 2016 r. **znak** (...)

z dnia 19 maja 2016 r. **znak** (...) -2014

z dnia 28 czerwca 2016 r. **znak** (...)

I. **umarza postępowanie w sprawie w części dotyczącej zaliczenia do okresów składkowych okresu zatrudnienia wnioskodawcy M. D. w (...) L. od 07 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r. i Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w C. od 15 czerwca 1967 r. do 31 lipca 1969 r.,**

II. **oddala dalej idące odwołania od decyzji z 25 maja 2016 r. znak (...) i z 19 maja 2016 r. znak (...) -2014,**

III. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z 28 czerwca 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy M. D. prawo do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 108 w zw. z art. 183 ust. 6 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS,**

IV. **oddala dalej idące odwołanie od decyzji z 28 czerwca 2016 r.**

Sygn. akt V U 727/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2016 r., znak: (...) -2014, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy M. D. na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czyli na dzień 1 stycznia 1999 r., zgodnie z art. 174 ust. 3b tej ustawy, w wysokości

98058,62 zł. Uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 19 lat, 4 miesiące i 9 dni, tj. 232 miesiące oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 9 miesięcy i 20 dni, tj. 9 miesięcy.

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r., znak: (...), organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia (...) r., tj. od daty nabycia uprawnień. Wysokość świadczenia wyniosła 2.098,69 zł brutto. Emerytura wnioskodawcy ustalona została zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury w wys. 117782,50 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wys. 321263,66 zł, podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. 209,20 miesięcy. Tą samą decyzją ZUS równocześnie zawiesił wypłatę ww. świadczenia z uwagi na fakt, iż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2016 r., znak: (...), ZUS ustalił wysokość emerytury wnioskodawcy na kwotę 1.977,48 zł brutto i podjął jej wypłatę od dnia 1 czerwca 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia została ponownie ustalona na zasadach wynikających z art. 25 ustawy emerytalnej. Podstawę obliczenia świadczenia stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wys. 110981,22 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wys. 299938,88 zł, podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. 207,80 miesięcy.

Odwołania od ww. decyzji wniósł ubezpieczony. Zarzucił, że organ rentowy do wyliczenia wysokości jego emerytury oraz kapitału początkowego zaliczył jedynie 19 lat i 4 miesiące, podczas gdy –w jego ocenie– powinno być 27 lat. W odwołaniu z dnia 22 czerwca 2016 r. wnioskodawca wymienił wszystkie zakłady pracy, w których pracował i w których praca daje 27 lat stażu ubezpieczeniowego. W odwołaniu z dnia 13 lipca 2016 r. ubezpieczony zarzucił, że organ rentowy do wyliczenia wysokości jego emerytury i kapitału początkowego nie zaliczył jego pracy w (...) L. w latach 1969-1977. Podniósł też, że w decyzji z dnia 25 maja 2016 r. jego zwaloryzowany kapitał początkowy wynosi 321263,39 zł, a w decyzji z dnia 28 czerwca 2016 r. zmniejsza się do kwoty 299938,88 zł, z czym się nie zgadza. Wskazał nadto, że emerytura powinna być mu przyznana z urzędu od dnia (...) r. bez konieczności zwolnienia się z pracy.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o ich oddalenie. Organ rentowy podał, iż emerytura wnioskodawcy ustalona decyzją z dnia 25 maja 2016 r. ustalona została zgodnie z przepisami prawa –w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie zaś z art. 103a ww. ustawy, wypłata świadczenia została zawieszona, albowiem wnioskodawca kontynuował zatrudnienie. ZUS wskazał nadto, iż do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego w decyzji z dnia 19 maja 2016 r. przyjął następujące okresy składkowe:

- od 28.03.1968 r. do 19.07.1969 r.,
- od 25.10.1974 r. do 28.01.1976 r.,
- od 02.05.1977 r. do 12.03.1979 r.,
- od 15.03.1979 r. do 30.09.1981 r.,
- od 16.02.1982 r. do 28.12.1987 r.,
- od 01.03.1988 r. do 23.07.1988 r.,
- od 01.08.1988 r. do 12.07.1990 r.,
- od 14.07.1993 r. do 31.01.1998 r.,
- od 10.12.1998 r. do 31.12.1998 r.

oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 9 miesięcy i 20 dni.

Strona pozwana wskazała, że do okresów składkowych uwzględniła wnioskodawcy okres zatrudnienia w (...) w C. od dnia 28 marca 1968 r. do dnia 19 lipca 1969 r. zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 19 lipca 1969 r., a nie -jak pisze wnioskodawca w odwołaniu- od 15 czerwca 1967 r. Podniosła przy tym, iż wnioskodawca na potwierdzenie takiej daty początkowej nie przedłożył żadnych dokumentów. W kwestionariuszach dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych sam wskazuje, że w tym przedsiębiorstwie pracował od 28 marca 1968 r. do 19 lipca 1969 r., choć w niektórych oświadczeniach pomija ten okres, wskazując, że od 15 czerwca 1965 r. do 5 sierpnia 1968 r. w ogóle nie pracował. Organ rentowy wskazał też, iż do obliczenia kpu zaliczył już wnioskodawcy okres zatrudnienia w (...) L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r. (wcześniej zaliczeniu podlegał jedynie okres służby wojskowej od 25 października 1974 r. do 28 stycznia 1976 r.) oraz uwzględnił wynagrodzenie za ww. okres, co nastąpiło w decyzji z dnia 10 sierpnia 2016 r., albowiem wnioskodawca przedłożył prawidłowe świadectwo pracy i druk Rp-7 wyjaśniające rozbieżności w zatrudnieniu, a także poprawioną datę urodzenia. ZUS wyjaśnił, że różnica w kwocie zwaloryzowanego kapitału początkowego wynika ze sposobu waloryzacji składek i kapitału początkowego, a szczegółowe wyjaśnienie w tym zakresie zostało zawarte w uzasadnieniu kolejnej decyzji strony pozwanej z dnia 10 sierpnia 2016 r.

Na rozprawie w dniu 9 listopada 2016 r. wnioskodawca podał, iż nie kwestionuje okresu swojego zatrudnienia w (...) C. wynikającego ze świadectwa pracy i domaga się zaliczenia tego okresu zgodnie z treścią świadectwa pracy, albowiem w odwołaniu podał ten okres jedynie orientacyjnie. Jednocześnie cofnął żądanie odwołania, w którym domaga się zaliczenia okresu zatrudnienia w (...) C. w wymiarze przekraczającym wymiar wynikający ze świadectwa pracy z dnia 19 lipca 1969 r., a organ rentowy wyraził zgodę na częściowe cofnięcie odwołania. Ubezpieczony przyznał też, że po złożeniu odwołania ZUS zaliczył mu w całości okres zatrudnienia w (...) L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r., po złożeniu przez niego nowych dokumentów. Wskazał nadto, iż powinien mieć emeryturę wyrównaną od (...) r., a więc od osiągnięcia wieku emerytalnego, o co wnosi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. D., urodzony w dniu (...), w dniu (...) r. ukończył powszechny wiek emerytalny, tj. 65 lat i 10 miesięcy.

W dniu 27 kwietnia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. We wniosku wskazał, iż pozostaje w stosunku pracy w Przedsiębiorstwie Usług (...) Sp. z o.o. w C..

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r., zaskarżoną w niniejszej sprawie, organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia (...) r., tj. od daty nabycia uprawnień. Wysokość świadczenia wyliczył na kwotę 2.098,69 zł brutto. Podstawę obliczenia świadczenia –zgodnie z art. 25 i 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS– stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wys. 117782,50 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wys. 321263,66 zł, podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. 209,20 miesięcy. W decyzji tej ZUS jednocześnie zawiesił wypłatę emerytury z uwagi na fakt, iż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

Wcześniej –decyzją z dnia 19 maja 2016 r., również zaskarżoną w niniejszej sprawie, ZUS ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy, który wyniósł 98058,62 zł. Do jego wyliczenia organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat, 4 miesięcy i 9 dni, tj. 232 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 9 miesięcy i 20 dni, tj. 9 miesięcy. Do okresów składkowych ZUS – z uwagi na rozbieżności w dokumentach – nie zaliczył okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) L. od 7 sierpnia 1969 r. do 31 marca 1977 r. (a jedynie w ramach tego okresu zaliczył mu okres służby wojskowej od 25 października 1974 r. do 28 stycznia 1976 r.).

W dniu 17 czerwca 2016 r. M. D. wniósł o „odwieszenie i wypłatę emerytury w pełnej wysokości w związku z rozwiązaniem stosunku pracy”. Do wniosku przedłożył świadectwo pracy z dnia 9 czerwca 2016 r., z którego wynika, że w okresie od 5 lipca 2010 r. do 9 czerwca 2016 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usług (...) Spółka z o.o. w C. jako ślusarz-mechanik pod ziemią i że w dniu 9 czerwca 2016 r. strony rozwiązały łączący je stosunek pracy na mocy porozumienia stron.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2016 r. –zaskarżoną w niniejszej sprawie– ZUS ustalił wnioskodawcy wysokość emerytury na kwotę 1.977,48 zł brutto i podjął jej wypłatę od dnia 1 czerwca 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia świadczenia –zgodnie z art. 25 i 26 ustawy emerytalnej– stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wys. 110981,22 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wys. 299938,88 zł, podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. 207,80 miesięcy.

W dniu 19 lipca 2016 r. M. D. złożył w ZUS wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury, dołączając do tego wniosku nowe dokumenty: świadectwo pracy –duplikat z dnia 12 lipca 2016 r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 12 lipca 2016 r.

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2016 r. organ rentowy ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy. Do jego ustalenia przyjął okresy składkowe w wymiarze 25 lat, 9 miesięcy i 7 dni, tj. 309 miesięcy, w tym zatrudnienie w (...) L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r., oraz okresy nieskładkowe w niezmiennym wymiarze 9 miesięcy i 20 dni, tj. 9 miesięcy.

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2016 r. ZUS przeliczył emeryturę wnioskodawcy. Podstawę obliczenia świadczenia stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wys. 110981,22 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego w wys. 381965,33 zł, podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. 207,80 miesięcy. Wysokość świadczenia wyniosła 2.372,22 zł. Organ rentowy podał, że po otrzymaniu prawidłowego świadectwa pracy oraz druku Rp-7 wyjaśniającego rozbieżności w zatrudnieniu a także prawidłową datę urodzenia świadczeniobiorcy uwzględnił okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r. oraz wynagrodzenie za ww. okres. W dalszej części uzasadnienia organ rentowy wyjaśnił zasady waloryzowania składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego oraz analogiczne do nich zasady waloryzacji kapitału początkowego – rocznej oraz kwartalnych (art. 25 i 25a oraz art. 173 ustawy emerytalnej). Podał, że różnica (obniżenie) kwoty świadczenia wnioskodawcy w stosunku od kwoty ustalonej w decyzji przyznającej świadczenie wynika z odmiennej waloryzacji składek i kapitału początkowego.

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawcy oraz przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół z dnia 09.11.2016 r. 00:06:09 i nast./

M. D. był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku dekarza –blacharza od 28 marca 1968 r. do 19 lipca 1969 r.

Dowód: dokumenty z akt osobowych z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w L.

świadectwo pracy w aktach ZUS k. 5

przesłuchanie wnioskodawcy –e-protokół z dnia 09.11.2016 r. 00:06:09 i nast.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było częściowo zasadne.

Jednym z żądań wnioskodawcy było uwzględnienie do jego stażu ubezpieczeniowego, od którego zależy wysokość kapitału początkowego oraz wysokość emerytury okresów zatrudnienia: w (...) w C. od 15 czerwca 1967 r. do 31 lipca 1969 r. oraz w (...) w L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r.

Jak wynika z dokumentów z akt emerytalnych wnioskodawcy, organ rentowy –po przedłożeniu przez ubezpieczonego nowych, prawidłowych dokumentów– uwzględnił w wyliczeniach zarówno kapitału początkowego, jak i emerytury wnioskodawcy, okres jego zatrudnienia w (...) w L. od 7 sierpnia 1969 r. do 30 kwietnia 1977 r. oraz wynikające z prawidłowego druku Rp-7 wynagrodzenie wnioskodawcy z tego okresu. Nastąpiło to w decyzjach: z dnia 9 sierpnia 2016 r. o ponownym ustaleniu wartości kapitału początkowego oraz z dnia 10 sierpnia 2016 r. o przeliczeniu emerytury

wnioskodawcy. W takich okolicznościach orzekanie o ww. uwzględnionym przez ZUS okresie zatrudnienia stało się bezprzedmiotowe.

Podobnie –bezprzedmiotowe było orzekanie o roszczeniu M. D., które cofnął na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016 r., a mianowicie dotyczącym zaliczenia mu do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w (...) w C. w zakresie przekraczającym okres zatrudnienia wynikający ze świadectwa pracy z dnia 19 lipca 1969 r.

Orzekając o umorzeniu postępowania w powyższym zakresie –w oparciu o art. 355 k.p.c.– Sąd uznał, iż częściowe cofnięcie żądania przez wnioskodawcę było dopuszczalne, gdyż nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami współzycia społecznego, nie zmierzało też do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.) ani nie naruszało słusznego interesu ubezpieczeniowego (art. 469 k.p.c.). Z materiału dowodowego sprawy, w tym z dokumentów zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu jego zatrudnienia w (...) L., w szczególności z napisanego przez niego życiorysu, w którym sam wskazał, iż w (...) C. zaczął pracować od 1968 r. (a nie od 1967 r.), wynika, że wnioskodawca w (...) w C. faktycznie pracował w okresie, jaki wynika ze świadectwa pracy wystawionego przez ten zakład, tj. w okresie od 28 marca 1968 r. do 19 lipca 1969 r., a nie jak podał w odwołaniu – od 15 czerwca 1967 r. do 31 lipca 1969 r. Sam zresztą ubezpieczony słuchany na rozprawie w dniu 9 listopada 2016 r. przyznał, że daty podane w odwołaniu wskazał jedynie orientacyjnie oraz że nie kwestionuje okresu swojego zatrudnienia w (...) w C., który wynika ze wskazanego wyżej świadectwa pracy. Jako że dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy potwierdzają, że wnioskodawca faktycznie w ww. zakładzie pracował od 28 marca 1968 r. do 19 lipca 1969 r. i taki też okres został przyjęty przez ZUS do stażu ubezpieczeniowego, od którego zależą uprawnienia emerytalne wnioskodawcy, Sąd uznał cofnięcie przez ubezpieczonego odwołania w ww. zakresie za dopuszczalne i w związku z tym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Oceniając odwołanie M. D. od decyzji z dnia 19 maja 2016 r. oraz z dnia 25 maja 2016 r. stwierdzić zaś należało, iż organ rentowy, wydając ww. decyzje, nie naruszył prawa, a w szczególności nie naruszył art. 103a ustawy emerytalnej. W myśl tego przepisu, obowiązującego w dacie wydania zaskarżonych decyzji, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Skoro zatem, co ubezpieczony sam potwierdził we wniosku z dnia 27 kwietnia 2016 r., przed wydaniem ww. decyzji był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usług (...) Sp. z o.o. w C. i zatrudnienie to kontynuował po wydaniu spornych decyzji, zasadnie organ rentowy zastosował zacyt. wyżej przepis i po wydaniu decyzji o przyznaniu emerytury od dnia (...) r., a więc od dnia nabycia przez wnioskodawcę uprawnień emerytalnych, wypłatę tego świadczenia zawiesił. (...) wypłaty ww. świadczenia możliwe stało się dopiero po złożeniu przez M. D. wniosku o wypłatę świadczenia, do którego ubezpieczony dołączył świadectwo pracy potwierdzające ustanie zatrudnienia z dniem 9 czerwca 2016 r. W takim stanie rzeczy –w ocenie Sądu– nie było w sprawie żadnych podstaw, ażeby kwestionować prawidłowość ww. decyzji, a w szczególności aby wnioskodawcy przyznawać wyrównanie świadczenia od dnia (...) r., tj. od daty, kiedy nabył uprawnienia do świadczenia. Odmienne stanowisko skarżącego w tym zakresie nie zasługiwało na uznanie i skutkowało oddaleniem jego dalej idącego odwołania jako niezasadnego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. (pkt II wyroku).

Za zasadne natomiast Sąd uznał odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 28 czerwca 2016 r. w zakresie, w jakim kwestionował on waloryzacje jego emerytury dokonane przez ZUS, a wpływające na obniżenie wysokości należnego mu świadczenia. Rozstrzygając to zagadnienie, Sąd kierował się treścią orzecznictwa Sądu Najwyższego, w szczególności interpretacją przepisów przedstawioną w postanowieniu tegoż Sądu z dnia 6 października 2015 r. (III UZP 9/15, Legalis nr 1336504).

W tym miejscu przypomnieć należy, że zasady waloryzacji składek określają art. 25 i 25a ww. ustawy emerytalnej. W świetle art. 25 ust. 3 ustawy, składki podlegają w pierwszym rzędzie waloryzacji rocznej, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za 2000 rok. Zgodnie z art. 25 ust. 4 ustawy, mechanizm waloryzacji ma charakter narastający i oznacza dodawanie kwoty wynikającej z poprzedniej waloryzacji i kwoty składek za dany rok oraz podwyższenie tak uzyskanej sumy wskaźnikiem waloryzacji (pomnożenie jej przez wskaźnik waloryzacji). Wskaźnik waloryzacji jest równy wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym

poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do poprzedniego roku powiększonemu o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do roku poprzedniego. Uzupełniająco art. 25a przewiduje waloryzację kwartalną kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację.

Jak wynika z reprezentowanej przez Sąd Najwyższy interpretacji ww. przepisów, szczegółowo przedstawionej w postanowieniu z dnia 6 października 2015 r., w przypadku ustalania wysokości emerytury w czerwcu danego roku kalendarzowego składki zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonego podlegają jedynie rocznej waloryzacji. Waloryzacja roczna przeprowadzona w dniu 1 czerwca danego roku kalendarzowego dotyczy bowiem składek wpłaconych do końca poprzedniego roku kalendarzowego i zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia następnego roku. Składki te nie podlegają już ponownej waloryzacji kwartalnej z art. 25a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, skoro nie są składkami zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację. Natomiast w świetle art. 25a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, składki wpłacone poczynając od dnia 1 stycznia danego roku kalendarzowego podlegają waloryzacji kwartalnej w przypadku emerytur, których wysokość ustalana jest poczynając od trzeciego kwartału tegoż roku. Przykładowo zatem, jeśli wysokość emerytury ustalana jest w czerwcu 2015 r., na podstawie jej obliczenia składa się suma:

1) kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2015 r. (tj. kwoty zwaloryzowanych składek należnych do końca 2014 roku);

2) nominalnej kwoty składek należnych za okres od 1 stycznia 2015 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, które w świetle art. 25a ust. 1 ustawy nie podlegają waloryzacji kwartalnej, a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną przypadającą dopiero na dzień 1 czerwca 2016 r.

Powyższy mechanizm dotyczy jednak ponownego ustalenia podstawy obliczenia wysokości emerytury, a nie ponownego ustalenia samej wysokości świadczenia, czego domagał się wnioskodawca w niniejszej sprawie, a o czym stanowi art. 108 w zw. z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5 tego artykułu (tzw. emerytura mieszana), z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108. Ust. 1 tego przepisu stanowi zaś, że jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2, na mocy którego emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4) i zasadę tą stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

Powyższa regulacja oznacza, że w przypadku kontynuowania zatrudnienia po ustaleniu prawa do emerytury – jak to miało miejsce w przypadku wnioskodawcy – ponowne ustalenie wysokości emerytury wygląda w ten sposób, że do kwoty obliczonej w pierwszej decyzji, ustalającej wysokość świadczenia zgodnie z art. 183 ustawy, dodawana jest kwota obliczona w sposób wskazany w art. 108 ustawy. Zauważyć przy tym należy, że ani przepis art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej ani też art. 108 tejże ustawy nie wymagają, aby emerytura przyznana po raz pierwszy była pobierana, a następnie dopiero mogła być przeliczona. Wymagają jedynie tego, aby –po pierwsze– prawo do świadczenia było przyznane, oraz –po drugie– aby po dniu ustalenia prawa do emerytury emeryt podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 sierpnia 2016 r., III AUa 343/16). Okoliczności powyższe zaś w niniejszej sprawie miały miejsce. Wnioskodawca bowiem miał przyznane prawo do emerytury od dnia (...) r. i po tej

dacie podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym (jako pracownik). Co prawda zaewidencjonowane na jego koncie składki na ww. ubezpieczenia za dwa ostatnie miesiące zatrudnienia (do 9 czerwca 2016 r.) były składkami zerowymi, gdyż wnioskodawca przebywał wówczas na zasiłku chorobowym, ale nie zmienia to faktu, że był w tym czasie osobą ubezpieczoną z tytułu zatrudnienia.

Jako że wskazany wyżej sposób przeliczenia świadczenia nie został zastosowany wobec wnioskodawcy przez ZUS w zaskarżonej decyzji z dnia 28 czerwca 2016 r., Sąd –na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – dokonał jej zmiany poprzez zobowiązanie organu rentowego do ponownego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy na podstawie art. 108 w zw. z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej, o czym orzekł w punkcie III wyroku.

W związku zaś z tym, że organ rentowy przelicza świadczenia od daty złożenia wniosku, a wniosek w niniejszej sprawie M. D. wraz ze świadectwem pracy złożył dopiero w dniu 17 czerwca 2016, zasadnie ZUS przeliczył świadczenie ubezpieczonego i podjął jego wypłatę od dnia 1 czerwca 2016 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku (art. 116 ust. 1 w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej). Nie było zatem w rozpoznawanej sprawie żadnych podstaw prawnych do przyznania wnioskodawcy wyrównania świadczenia od daty nabycia uprawnień, tj. od dnia (...) r. do daty podjęcia wypłaty świadczenia, tj. do dnia 1 czerwca 2016 r., skoro organ rentowy prawidłowo ustalił datę początkową wypłaty ubezpieczonemu wcześniej zawieszono (prawidłowo zresztą) świadczenia. Dlatego też powyższe żądanie wnioskodawcy – jako niezasadne – podlegało oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. (pkt IV wyroku).